

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 112/23

Luxemburg, 29 iunie 2023

Concluziile avocatului general în cauza C-61/22 | Landeshauptstadt Wiesbaden

Potrivit avocatei generale Medina, obligativitatea colectării și stocării de amprente digitale pe cărțile de identitate este validă

Regulamentul 2019/1157¹ prevede obligația de a include, de la 2 august 2021, pe un suport de stocare de înaltă securitate, o imagine cu amprente digitale ale titularului pe orice carte de identitate² nou-eliberată de statele membre.

În noiembrie 2021, un cetățean german a depus o cerere în orașul Wiesbaden (Germania) pentru eliberarea unei noi cărți de identitate. În cererea sa, el a solicitat în mod expres ca respectiva carte să îi fie eliberată fără includerea unei imagini cu amprentă digitală în cipul acesteia.

Orașul Wiesbaden a respins cererea pentru motivul că, printre altele, cartea de identitate nu poate fi eliberată fără o imagine cu amprente digitale ale titularului, având în vedere că, începând din 2 august 2021, a devenit obligatorie stocarea unei imagini cu amprente digitale în cipul noilor cărți de identitate.

Sesizată în acest context, Tribunalul Administrativ din Wiesbaden, exprimă îndoieli cu privire la validitatea Regulamentului 2019/1157 și implicit cu privire la caracterul obligatoriu al colectării și stocării de amprente digitale pe cardurile de identitate germane. În particular, această instanță dorește să se stabilească în primul rând dacă temeiul adecvat pentru adoptarea Regulamentului 2019/1157 era mai curând articolul 21 alineatul (2) TFUE decât articolul 77 alineatul (3) din același tratat, în al doilea rând, dacă Regulamentul 2019/1157 este compatibil cu articolele 7 și 8 din cartă, coroborat cu articolul 52 alineatul (1) din aceasta și, în al treilea rând, dacă regulamentul menționat respectă obligația de a efectua o evaluare a impactului conform articolului 35 alineatul (10) din Regulamentul General privind Protecția Datelor³.

În concluziile de astăzi, avocata generală Laila Medina **concluzionează mai întâi că Regulamentul 2019/1157 a fost în mod corect adoptat în temeiul articolului 21 alineatul (2) TFUE** cu scopul de a facilita exercitarea dreptului cetățenilor Uniunii de liberă circulație și de ședere pe teritoriile statelor membre.

În această privință, avocata generală subliniază că acest drept permite cetățenilor EU să se integreze în viața de zi cu

¹ Articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul 2019/1157 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație (JO 2019, L 188, p. 67).

² Referitor la aceeași obligație în ceea ce privește pașapoartele, a se vedea Hotărârea din 17 octombrie 2013, Schwarz, [C-291/12](#) (a se vedea comunicatul de presă [nr. 135/13](#)).

³ Articolul 35 alineatul (10) din Regulamentul (EU) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), (JO 2016, L 119, p. 1).

zi a celorlalți rezidenți ai statului membru gazdă. Cărțile de identitate naționale au astfel aceleași funcții pe care le au și pentru respectivii rezidenți, ceea ce înseamnă că doar o dovadă fiabilă și autentică a identității facilitează posibilitatea de a beneficia pe deplin de libera circulație.

Omogenizarea formatului cărților de identitate naționale și îmbunătățirea fiabilității acestora prin intermediul unor standarde de securitate, inclusiv al amprentelor digitale, au un impact direct asupra exercitării acestui drept, făcând respectivele cărți de identitate mai fiabile și, ca atare, mai ușor de acceptat de autoritățile statelor membre și de entitățile care furnizează servicii. În final, acest lucru înseamnă o diminuare a inconvenientelor, a costurilor și a barierelor administrative pentru cetățenii mobili ai Uniunii.

Avocata generală consideră în cele din urmă că respectiva competență conferită Consiliului prin articolul 77 alineatul (3) TFUE trebuie înțeleasă ca referindu-se doar la contextul politicii privind controlul la frontiere. O măsură a Uniunii care extinde conținutul specific dincolo de această politică, cum este cazul Regulamentului 2019/1157, nu ar intra în domeniul de aplicare al dispoziției menționate.

În continuare, avocata generală **examinează dacă obligația de a colecta și stoca o imagine cu două amprente pe cărțile de identitate constituie o restrângere nejustificată a dreptului fundamental la respectarea vieții private din perspectiva prelucrării datelor cu caracter personal.**

În opinia acesteia, Regulamentul 2019/1157, care introduce măsuri similare celor examinate de Curte în Hotărârea Schwarz în legătură cu pașapoartele, conduce la o restrângere a drepturilor garantate de articolele 7 și 8 din cartă. În consecință, este necesar să se stabilească dacă această prelucrare poate fi justificată în virtutea articolului 52 alineatul (1) din cartă.

În ceea ce privește problema dacă restrângerile ce rezultă din Regulamentul 2019/1157 îndeplinesc un obiectiv de interes general, avocata generală este de părere că, dat fiind că lipsa de omogenitate în ceea ce privește formatele și standardele de securitate ale cărților de identitate naționale crește riscul de falsificare și de fraudare a documentelor, **restrângerile introduse prin Regulamentul 2019/1157**, care urmăresc prevenirea acestui risc și implicit promovarea acceptării acestor cărți de identitate, **urmărește un astfel de obiectiv.**

Mai mult, ea consideră că aceste restrângeri sunt **adecvate, necesare și nu depășesc ceea ce este indispensabil** pentru atingerea obiectivului principal al acestui regulament. În particular, o metodă la fel de adecvată, dar mai puțin invazivă nu pare să existe prin comparație cu prelevarea și stocarea de amprente digitale pentru a atinge obiectivul regulamentului într-o manieră efectivă similară. De asemenea, Regulamentul 2019/1157 oferă garanții suficiente și adecvate care vizează să protejeze respectiva colectare, stocare și utilizare a elementelor de identificare biometrice împotriva prelucrărilor necorespunzătoare și abuzive. Aceste garanții asigură că elementele de identificare biometrice stocate pe o carte de identitate nou eliberată rămân la dispoziția exclusivă a titularului după producerea documentului și că ele nu sunt accesibile publicului. În plus, Regulamentul 2019/1157 nu oferă un temei juridic pentru crearea sau menținerea de baze de date naționale sau o bază de date centralizată la nivelul Uniunii.

Finalmente, în ceea ce privește problema dacă Regulamentul 2019/1157 este conform cu obligația de a efectua o evaluare a impactului prelucrării datelor cu caracter personal potrivit articolului 35 alineatul (10) din GDPR, avocata generală arată că GDPR și Regulamentul 2019/1157 RGD și Regulamentul 2019/1157 sunt acte de drept secundar care, în ierarhia izvoarelor de drept al Uniunii, se află la același nivel. Mai mult, din GDPR nu rezultă nicicum că obligația de a efectua o evaluare a impactului, astfel cum este prevăzută la articolul 35 alineatul (1) din acesta, este imperativă pentru legiuitorul Uniunii și nici că această dispoziție instituie vreun criteriu în raport cu care ar trebui examinată validitatea unei alte norme de drept secundar a Uniunii Europene. Prin urmare, în opinia sa, Parlamentul European și Consiliul nu erau obligate să efectueze o evaluare a impactului în cursul procesului legislativ care a condus la adoptarea Regulamentului 2019/1157.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții

urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua lecturii.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” 📷 (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

